

af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3de District (Damgaard). Han har indført det System, ifølge hvilket Aldersaarene skulde have en afgjørende Virkning, og han er kommen til dette Resultat ved en Critik af den Paastand, at Pensionen skulde være en opsparet Deel af Gagen, Noget, jeg senere skal komme tilbage til, idet han fornemmelig har støttet sig til den Paastand, at Pensionen var en Forsørgelse og altsaa burde afsøffes efter det personlige Krav paa Livsforødenheder, Bedkommende har. Jeg tror imidlertid, at den ærede Rigsdagsmand i denne Henseende ikke har ladet sig tilstrækkeligt vellede af Pensionsvæsenets Historie. Pensionen er ifølge sin Oprindelse udsprungen af det private Liv, og saaledes som den fra Begyndelsen af er traadt frem i Statsstjenesten, er den en Forsørgelse; men den har allerede for længe siden ophørt at være en Forsørgelse, fordi man kom til at indsee, at det vilde være umuligt for Regjeringen, at anvende Forsørgelsen i sin rette Betydning, det vil sige, at anvende for Embedsmanden det System, at give Enhver, efter hvad han trængte til. Man har indset, at med Hensyn til saa mange forskellige Mænd, i hvis huuslige Stilling man ikke kunde trænge ind, der ere spredte rundt om i hele Landet, og hvis Aar ere saa overordentlig forskellige, vilde det være umuligt at udfinde, hvormeget enhver enkelt kunde komme til at trænge til, og hvilken Forsørgelse han havde Krav paa, og, at naar man gjorde det, vilde der derved paa Grund af den til Grund liggende Usikkerhed fremkomme den rigeste Leilighed for Vilkaarlighed. Derfor har man allerede i lang Tid anset det nødvendigt at have faste Regler, og det endogsaa under den absolute Forsatning, som jo dog vistnok ikke yndede i saa Henseende at binde sig ved faste Regler, hvor den ikke behøvede det. Man har altsaa allerede indført faste Regler i saa Henseende, og det har den ærede Rigsdagsmand vistnok ikke gjort Brud paa, men han har derimod i mine Dine gjort sig skyldig i den Inconsequents, at han for at faae Forsørgelsesystemet indført, ifkun har taget et eneste Hensyn, nemlig Alderen, og villet føre det ind i Pensionsløven, men har undladt at tage alle

de andre Hensyn, som ere ligesaa vigtige og endog meget vigtigere; thi, skulle vi først gaae ind paa Alderen, saa maage vi ogsaa tage Hensyn til, hvad Formue Manden kan have, hvor stor hans Familie er, og hvorledes hans øvrige Forhold ere, om han har nogen Indtægt andetstedsfra; men, komme vi først til at tage alle disse Hensyn, saa faae vi, mine Herrer! en Uendelighed af Factorer, og blive aldrig færdige. Dertil kommer endnu, at det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand netop ved at vælge Alderen har taget det mindst heldige Moment med Hensyn til Forsørgelse; thi man kan strengt taget ikke sige sige, at en Mand, fordi han er ældre af Aar, nødvendigvis trænger til en større Forsørgelse end den Mand, som er yngre. Den Mand f. Ex., som er 60 Aar og den, som er 50 Aar trænge, naar de ere udygtige til at udføre deres Gjerning, omtrent til den samme aarlige Understøttelse, og jeg vil endog sige, at den, som er 60 Aar, har i Regelen færre Fornødenheder end den, som er 50 Aar, og derfor synes Forholdet snarere at burde være det aldeles omvendte.

Jeg vil nu tage de 3 Forslag sammen, som jeg antager kunne betragtes fra det samme Synspunkt, nemlig det, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Wilken), det af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste District (Hoffmeyer) og det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) stillede Forslag, idet disse 3 Forslag gaae ud fra det samme Princip, som er et dobbelt. Det første Princip er dette, at, naar en Embedsmand har havt en større Gage end en anden, skal han have en forholdsvis mindre Pension; og det andet er dette, at man skal vedligeholde en Scala i en temmelig vid Udstrækning, det vil sige, der skal være en betydelig Forskiel paa den Pension, som en Embedsmand kan faae i Forhold til sin Gage efter en kort Tjenestetid og den Pension, han kan faae efter en lang Tjenestetid. Jeg skal nu tillade mig at behandle ethvert af disse Forslag for sig, og jeg maa da først gjøre opmærksom paa, at den Hensigt, at den, som har en mindre Gage, skal have en forholdsvis større Pension end den, som er rigeligere aflagt, er, saavidt jeg skjønner,